

інженер, заступник головного інженера заводу боєприпасів у місті Пензі, а з 1944 року – начальник технічного відділу Головспецбуду в м. Києві, потім головний інженер Республіканського тресту Укрсантехмонтаж. З 1947 р. працював у КІБІ викладачем, доцентом. У 1954 р. захистив кандидатську дисертацію. З 1960 до 1968 року він був деканом санітарно-технічного факультету КІБІ.

Напрямок наукової діяльності – розробка теплопостачального і вентиляційного обладнання і систем.

Автор понад 30 наукових праць, серед них двотомного довідника “Справочник по тепло-снабжению и вентиляции” (1952, 1964, 1970).

Відзначений 3 державними нагородами.

ВІДОМІ ВИПУСКНИКИ КАФЕДРИ

АДРІАНОВ

**Володимир
Павлович**

Заступник генерального директора з науково-технічної політики ТОВ «Укрінсталькон-струкція ім. В.М. Шимановського», колишній Віце-президент корпорації "Укрмонтажспец-

буд", віце-президент Академії будівництва України, член президії Творчої науково-технічної Спільки будівельників України, член будівельної секції Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки, Член Координаційної ради Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України з гармонізації вітчизняної нормативної бази у сфері будівництва з міжнародними та регіональними нормативними документами.

Народився у 1945 році в м. Києві.

У 1972 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за фахом інженер-будівельник і працював у науково-дослідній лабораторії при Київському інженерно-будівельному інституті.

У системі корпорації "Укрмонтажспецбуд" працює з 1974 року на різних інженерних посадах у тресті "Сантехмонтаж-1" та інституті "Укрспецмонтажпроект". З 1984 року – начальник відділу науково-дослідних робіт Головного технічного управління корпорації

"Укрмонтажспецбуд", а з 1987 року – начальник Головного технічного управління. З 2000 року він – віце-президент корпорації "Укрмонтажспецбуд". Безпосередньо брав участь у підготовці рішень Уряду України щодо покращання стану в будівельній галузі, а також у розробці державних, міжгалузевих і галузевих програм.

У 2005 році нагороджений Почесною грамотою Верховної Рпди України.

БОРИСЕНКО

Семен Іванович

Депутат Київради двох скликань 2002 і 2006 років, член правління благодійного фонду «Рідна оселя», член партії «Єдність», член президії Будівельної палати

України.

Народився у 1955 році в с. Глінка Чорнобильського району Київської області.

У 1974 році закінчив Київський будівельний технікум. У 1986 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут.

Служив у лавах Радянської армії (1974-1976).

Працював на Центральному заготівельному заводі (1974-1982) слюсарем, майстром, начальником цеху. З 1982 року по 1990 рік працював на УВТК тресту «Київспецбуд» головним інженером. З 1990 р. – директор «Заводу сантехнічних заготовок». З 1994 р. був головою правління ВАТ «Завод сантехнічних заготовок».

Депутат Київради.

Має почесне звання «Заслужений працівник промисловості України». Нагороджений орденом «За заслуги» III та II ступеня, орденом "Знак пошани", нагрудним знаком президента "Київгорстрой", орденом "Святого Володимира Великого III ступеня", орденом "Святого Архистратига Божого Михаїла I ступеня".

ГОРОШКОВ

Григорій Андрійович

Засновник та Ректор Інституту післядипломної освіти «КСИ-МЕ» (1988), к.т.н.

Навчався в Київському інженерно - будівельному інституті з

1962 року по 1967 рік на санітарно-технічному факультеті.

Служив у лавах Радянської армії. З 1968 по 1976 р. працював майстром, виконробом, головним інженером, наладчиком БМУ.

З 1976 року по 1988 рік - заступник начальника головного управління капітального будівництва Київміствиконкому.

ДЕРОГАН

**Дмитро
Вікторович**

кандидат технічних наук (1976), старший науковий співробітник, лауреат премії Ради Міністрів СРСР (1985), член-кореспондент

Української нафтогазової академії (2005).

Народився в м. Києві 7 січня 1941 року.

У 1965 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю "теплогазопостачання та вентиляція". У 1966 р. служив у лавах радянської армії.

У 1967 р. працював старшим інженером у Київському ДПРОГРАДі. З 1967 до 1991 році працював старшим інженером, м.н.с., с.н.с., завідувачем лабораторії у КиївЗНДІЕПі; у 1991-1993 р.р. – завідувачем лабораторії в УкрНДІспецбуді; у 1993-1995 р.р. – начальником відділу, заступником начальника управління Держнафтогазпрому, а у 1995-1999 р.р. – начальником управління у Держкоменергозбереження. З 1999 р. працював начальником відділу, заступником начальника управління, начальником управління в ДК "Укртрансгаз". З 2004 р. був начальником управління ДК «Укртрансгаз» НАК «Нафтогаз України»

У 1985 р. здобув вчене звання старшого наукового співробітника.

Має більш 50 друкованих праць, в тому числі співавтор ряду державних законів і програм.

ДЗЮБЕНКО

**Володимир
Григорович**

У 1972р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю "Теплогазопостачання і вентиляція".

У 1972-1980рр. служив в збройних силах СРСР на посадах командир понтонного зводу, начальник інженерних ремонтних майстерень Київського військового округу.

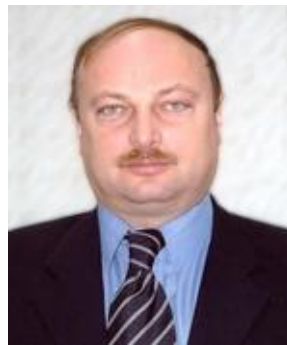
У 1985 р. закінчив Військово-інженерну академію ім. Куйбишева, за спеціальністю оперативна-тактична.

Брав активну участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

З 1980-2008 рр. служба на військовій кафедрі КНУБА на посадах викладач, старший викладач, начальник предметнометодичної групи військово-інженерної підготовки.

З 2008 р. працює на кафедрі охорони праці і навколишнього середовища КНУБА старшим викладачем, доцентом. У 2016 р. захистив кандидатську дисертацію.

Автор понад 40 наукових і науково-методичних праць, серед яких два навчальних посібники.

ДУДНІКОВ Андрій Анатолійович

Навчався в Київському інженерно - будівельному інституті з 1980 до 1985 року на санітарно-технічному факультеті.

Після закінчення інституту з 1985 до 2005 року працював у тресті «Київспецбуд» Холдингової компанії «Київміськбуд»: виконробом, головним інженером у БМУ-4, начальником управління в БМУ-5, керуючим тресту ВАТ «Київспецбуд».

Брав участь у реконструкції Державного театру опери та балету, готелю «Спорт», залізничного вокзалу «Південний», у будівництві оздоровчого комплексу «Феофанія» в Конча-Заспі, лікарень, шкіл, житлових комплексів тощо.

З 2003 року є Дійсним членом Академії будівництва України.

У 2004 році йому присвоєне почесне звання «Заслужений будівельник України».

ДУДНІКОВ Анатолій Пантелеймонович (1938-2016)

У 1958 році закінчив Київський будівельний технікум, служив у лавах Радянської армії. У 1966 році закінчив саніта-

рно-технічний факультет Київського інженерно – будівельного інституту.

Після закінчення інституту працював виконробом на будівництві.

З 1968 року більше 25 років працював у державному науково-дослідному інституті санітарної техніки, де пройшов шлях від рядового інженера до заступника директора інституту. Зараз працює директором Державного випробувального центру опалювального обладнання.

Науковий напрямок його досліджень – охорона повітряного басейну міст і сіл України

Науково-виробнича діяльність Дуднікова А.П. відзначена чотирма урядовими нагородами, найвищими дипломами і медалями ВДНГ України і СРСР.

ЄНІН

Петро Матвійович
(1937-2018)

У 1964 році закінчив з відзнакою санітарно-технічний факультет Київського інженерно-будівельного інституту.

У 1969-77 р. завідувач лабораторією Всесоюзного науково-дослідного інституту гідромеханізації, сантехнічних та спеціальних будівельних робіт Мінмонтажспецбуду СРСР. З 1977р. по 1993р. – декан, завідувач кафедри, проректор, в.о. ректора Інституту підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів Держжитлокомунгоспу України. З 1993р. до 2012 – завідувач кафедри, декан факультету, директор Інституту післядипломної освіти Київського національного університету будівництва і архітектури.

Кандидат технічних наук (1970), професор (1991), академік Академії будівництва України (2000).

Наукові дослідження стосуються спеціальності теплогазопостачання та вентиляція. Вперше розробив теоретичні основи і методологію впровадження геотермальних установок зрідженого газу для газифікації населених пунктів і об'єктів з одержанням закритого авторського свідоцтва. Ініціатор організації в Україні системи післядипломної освіти в галузі будівництва.

Автор понад 180 публікацій, в т.ч. 10 монографій та 10 авторських свідоцтв.

Є членом - кореспондентом Міжнародної академії технічної освіти (1990), членом комі-

тету України з присудження Державних премій в галузі науки і техніки. Відмінник освіти України (2001). Нагороджений медалями.

ІЩЕНКО

Михайло
Юрійович

(нар. 1958) – Генеральний директор ХК “Енергомонтажвентиляція”.

У 1980 році закінчив санітарно-технічний факультет Київського інженерно – будівельного інституту. У 2011 р. захистив кандидатську дисертацію. Є членом Президії Будівельної палати України

КЕЗЛЯ

Євген Олексійович

(нар. 1958 в м. Києві) – приватний підприємець.

У 1980 році закінчив санітарно-технічний факультет КІБІ.

Після закінчення інституту рік працював на будівництві у

КБУ-23 «Котломонтаж» Мінмонтажспецбуду, потім інженером науково-дослідного сектора, викладачем Київського інженерно – будівельного інституту на кафедрі теплогазопостачання і вентиляції, потім – директором українського представництва Viessmann – одного з світових лідерів виробництва опалювальної котельної техніки. На сьогодні він є приватним підприємцем

У 1988 р. захистив кандидатську дисертацію.

НАУМЕЦЬ Валерій
Іванович

(нар. 1961) – головний інженер ВАТ “Київський санітарно-технічний завод”.

У 1979 р. закінчив Київське профтехучилище № 25. Працював слюсарем-вентиляційником (1979-

1980), служив у лавах Радянської армії (1980-1982), після чого працював на київському сантехзаводі слюсарем-вентиляційником, май-

стром старшим майстром, начальником дільниці вентиляційних виробів (1982-1997). З 1997 року працює головним інженером Київського сантехзаводу. У 2000 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю “Теплогазопостачання та вентиляція”.

ПИРКОВ

Виктор Васильович

(нар. 1962) – заступник генерального директора з наукової роботи ТОВ «Данфосс» (2003-2016). У 1980 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю “Теплога-

зопостачання та вентиляція”. З 1985 р. по 1997 р. працював у НИС КІБІ інженером, м.н.с., н.с., с.н.с. У 1991 році захистив кандидатську дисертацію. З 1997 р. по 2003 р. – доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції. Віктор Васильович є знаним фахівцем з інженерних систем будівель. Брав активну участь у робочих групах Кабміну України: «З питань застосування квартирних систем опалення будинків і споруд», «З розробки стратегії теплозабезпечення України»; Комітету з галузевих реформ при Мінрегіонбуді України; Технічних комітетах Мінрегіонбуду України зі стандартизації: «Енергоефективність будівель і споруд», «Інженерні системи та споруди», «Громадські будівлі та споруди»; Секціях НТР Мінрегіонбуду України: «Житлового та комунального господарства», «Реформування та розвитку житлово-комунального господарства», «Технічного регулювання у будівництві та науково-технічній діяльності», «Містобудування і архітектури, будівництва об’єктів цивільного та виробничого призначення, будівельних матеріалів та виробів»; Робочих групах Держком-енергоефективності України: «З питань запровадження системи енергетичного менеджменту»; «Із затвердження переліку обладнання та матеріалів, на придбання яких братиметься кредит відповідно до затверджених змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження»; Технічного комітету Мінрегіонбуду Молдови «Мережі та обладнання»; Редакційної ради фахового журналу «INSTAL», Польща. Є членом наукової ради Мінрегіонбуду, екзаменатором Системи сертифікації Органу із сертифікації персоналу будівельної галузі

Всеукраїнської громадської організації «Асоціація експертів будівельної галузі». Є автором та співавтором більше 100 публікацій, серед яких: Галузева програма підвищення енергоефективності у будівництві на 2010-2014 роки; 14 винаходів; 4 монографії (видання в Україні, країнах СНД та ЄС); шість ДБН, вісім ДСТУ.

ЦИБУХ

Валерій

Іванович

(нар. 1951) – Надзвичайний і Повноважний посол України в Грецькій Республіці (2006-2010); голова Буковинського земляцтва у м. Києві (2000); професор

Київського університету туризму, економіки та права (2002); професор Інституту туризму Прикарпатського університету ім. В.Стефаника (2003).

У 1974 р. закінчив санітарно-технічний факультет Київського інженерно – будівельного інституту за спеціальністю “Теплогазопостачання і вентиляція”.

Працював майстром, начальником дільниці заводу №410 цивільної авіації. 1983-1989 р.р. – 2-й секретар, 1-й секретар ЦК ЛКСМУ. 1988-1990р.р. – народний депутат, член Президії ВР УРСР. 1989-1991 р.р. – народний депутат СРСР, член Президії ВР СРСР. 1991-1992 р.р. – голова Комітету ВР СРСР у справах молоді, голова Державного комітету СРСР у справах молоді, завідувач відділу міжнародних зв’язків. У 1992 р. захистив кандидатську дисертацію з філософії.

Нагороджений орденами “Дружби народів” (1983), “Знак Пошани” (1988), 5 медалями. Має звання “Заслужений працівник культури”.

ЩЕКІН Андрій Ростиславович

У 1974 р. Закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю “Теплогазопостачання та вентиляція”. У 1974-1980 р.р.

працює науковим співробітником київського філіалу ВНДІМОНТАЖСПЕЦБУДУ, у 1980-1993 р.р. – науковим співробітником київського філіалу

ВНДІГС, 1993-1995 р.р. – заступником начальника, начальником відділу Держкомнафтогазу України. З 1995 р. працював заступником начальника, начальником управління Держкоменергозбереження України.

Має 88 наукових праць, серед яких 7 авторських свідоцтв.

ЩЕКІН Ігор

Ростиславович

(нар. 1936) канд. техн. наук, професор Харківського державного технічного університету будівництва й архітектури, Академік Української Академії

будівництва, Член-кореспондент Академії Наук технологічної кібернетики України.

У 1959 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю “Теплогазопостачання та вентиляція”. Тривалий час працював заступником директора ВНДІ “Кондиціонер”.

Автор понад 380 наукових праць, методичних посібників, винаходів і патентів.

Розробник методик розрахунку світового технічного рівня кондиціонерів різного призначення, ряду класифікаційних структур, філософських основ й історії опалювально-вентиляційної техніки. В останні роки - розроблювач наряду енергоресурсозбереження в опалювально-вентиляційній техніці.

Має звання “Заслужений винахідник України”.

Колектив кафедри (2005 р.)

Верхній ряд : доценти: В.М.Голубенков, К.М.Предун, О.П.Любарець, М.П.Сенчук, В.А.Ткаченко, О.М.Скляренко, Г.М.Тімінський, П.Л.Зінич, О.В.Задоянний, П.Ф.Марчук, М.В.Степанов; асистент В.О.Мілейковський

Нижній ряд: інженер С.Г.Михайленко, доцент В.Б.Довгалюк, завідувач кафедри, професор Ю.К.Росковшенко, професор В.П.Корбут, завідувач лабораторії С.М.Швець, професор М.Д.-Рабінович, технік С.Ю.Паєвський

Колектив кафедри теплогазопостачання і вентиляції (2001):

Колектив кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1976).